

ADVOKATFIRMAET HAMMERVOLL PIND AS
v/advokatfullmektig Ingrid Sævold Moe
Bryggen 3-5
5003 BERGEN

Saksbehandler, innvalgstelefon
Guri Lovise Kvalsvik, 5764 3188

Svar på begjæring om omgjøring - Lindås - gnr. 188 bnr. 66

Vi viser til e-poster fra deg datert 20.09.2019, der du ber om at vi foretar en fornyet vurdering av saken og gjør om eget vedtak av 19.09.2019.

Beslutning

Vi har vurdert begjæringen om omgjøring, men kan ikke se at det er grunnlag for å komme til et annet resultat i saken. Fylkesmannen tar derfor ikke begjæringen til følge, jf. forvaltningsloven § 35.

Bakgrunn

I vedtak av 19.09.2019 stadfestet Fylkesmannen Lindås kommunes avslag på søknad om dispensasjon fra reguleringsplanen¹ for etasjetall og høyde for bygg C, som er en del av et større nybygg med boliger og næringslokaler i Knarvik.

Du ber oss om å se på saken på nytt og omgjøre eget vedtak, jf. forvaltningsloven § 35. Du mener at administrasjonen i denne saken har gått utenfor sine fullmakter fordi de ikke hadde den nødvendige kompetansen til å behandle klagen på dispensasjonsvedtaket. I tillegg ber du oss om å vurdere kommunens anvisning av himmelretninger i vedtaket på nytt.

Regelverk

Etter forvaltningsloven § 35 kan Fylkesmannen omgjøre eget vedtak dersom endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser. Fylkesmannen kan også omgjøre dersom melding om vedtaket ikke har kommet fram til vedkommende, og vedtaket heller ikke er kunngjort offentlig, eller dersom vedtaket er ugyldig.

Avslag på begjæring om omgjøring regnes ikke som enkeltvedtak, og kan derfor ikke påklages etter reglene i forvaltningsloven kapittel VI.

Vedtak i klagesaker trer i stedet for underinstansens vedtak, se forutsetningsvis forvaltningsloven § 34. Det er dermed Fylkesmannen, og ikke kommunen, som har myndighet til å vurdere omgjøringen.

¹ Områdeplan for Knarvik sentrum, planID 1263-201002.

Fylkesmannens vurdering

Administrasjonens vedtakskompetanse

Fylkesmannen har gjort en fornyet vurdering av kompetansespørsmålet, slik vi er bedt om i omgjøringsbegjæringen.

Som bakgrunn for begjæringen viser du til at delegasjonsbestemmelsen i reguleringsplanens punkt 2.3.3 må anses ugyldig, jf. kommuneloven §§ 6 og 39, kommunens reglement for politisk styringsstruktur² punkt 24 og plan- og bygningsloven § 12-7. Resultatet av ugyldigheten er ifølge deg at det er kommunens generelle delegeringsreglement³ punkt 6.2 som er avgjørende for kompetansespørsmålet. Administrasjonen hadde dermed ikke den nødvendige kompetansen til å fatte vedtak i saken.

Vi har bedt Lindås kommune om å gi et svar på disse anførselene. Kommunen står ved sitt syn om at bestemmelsen i punkt 2.3.3 gir administrasjonen den nødvendige fullmakt. Dette fremgår av brev til Fylkesmannen datert 05.11.2019.

Innledningsvis i vår vurdering vil vi bemerke at adgangen til å gi dispensasjon ligger hos kommunen, jf. plan- og bygningsloven § 19-2 annet ledd. Dette er en ordning som er videreført fra den forrige plan- og bygningsloven av 1985.⁴

Etter loven fra 1985 var det krav om at planutvalget i kommunene behandlet klager på dispensasjonsvedtak før det eventuelt ble oversendt Fylkesmannen for avsluttende behandling. Denne ordningen ble foreslått videreført i arbeidet med dagens plan- og bygningslov, men dette forslaget ble ikke tatt opp til realitetsbehandling av departementet.⁵ Kommunene står etter gjeldende lov dermed fritt til å organisere også klagebehandlingen av dispensasjonsvedtak.⁶

Det er med andre ord ikke hindringer etter plan- og bygningsloven for å delegere kompetanse til å behandle klager på dispensasjonsvedtak til administrasjonen i kommunen.

Imidlertid mener du at kompetansen er delegert til administrasjonen på en måte som er i strid med saksbehandlingsreglene for endring av delegasjonsreglementet i Lindås kommune.

I Politisk styringsstruktur og reglement for Lindås kommune, fremgår det av punkt 24 at endringer som gjelder delegasjon fra kommunestyret til rådmannen skal legges frem som ordinær sak for kommunestyret.

Du mener at kommunen ved å innta en bestemmelse om delegasjon i områdeplanen for Knarvik sentrum har endret delegasjonsreglementet i strid med saksbehandlingsreglene for endring av delegasjonsreglementet. I tillegg mener du at delegasjonsbestemmelser ikke kan inngå i reguleringsplaner, jf. plan- og bygningsloven § 12-7.

² Politisk styringsstruktur og reglement for Lindås kommune, KO 15.12.2016 sak 160/16

³ Delegeringsreglement for Lindås: <https://delegering.kf.no/delegering/publikum/1263>

⁴ Pedersen m.fl., Plan- og bygningsrett Del 2 (3. utgave), s. 205

⁵ NOU 2005: 12 s. 280

⁶ Pedersen m.fl., s. 205

Fylkesmannen er enig i at delegasjoner ligger utenfor hva som kan bestemmes i reguleringsplaner, jf. plan- og bygningsloven § 12-7. Lindås kommune skulle, også etter eget delegeringsreglement, vedtatt delegasjonen gjennom «ordinær sak for kommunestyret», slik du har gjort gjeldende.

Spørsmålet blir dermed hvilken virkning det har for dispensasjonsvedtaket at delegasjonen er vedtatt gjennom reguleringsplanen.

Det følger av kommuneloven § 6 at kommunestyret er det øverste kommunale organet, og at kommunestyret treffer vedtak på vegne av kommunen, så langt ikke annet følger av delegasjonsvedtak. Kommunestyret skal vedta reglement for delegasjon av avgjørelsesmyndighet, jf. kommuneloven § 39 nr. 2. Det gjelder ingen formkrav for delegasjonsvedtak etter kommuneloven.

Delegasjonsbestemmelsen er inntatt i områdeplanen og områdeplanen er vedtatt av kommunestyret. Delegeringen er dermed foretatt av riktig organ.

At delegeringen er vedtatt gjennom reguleringsplan, anser Fylkesmannen som en formfeil. Det er like fullt foretatt en delegasjon av avgjørelseskompetanse fra kommunestyret til administrasjonen, noe vi mener må tillegges avgjørende vekt etter kommunelovens bestemmelser om delegasjon.

Vi kan på bakgrunn av dette ikke se at formfeilen, ved at delegasjonen er vedtatt gjennom reguleringsplan, er en feil som kan ha virket bestemmende for vedtakets innhold, jf. prinsippet i forvaltningsloven § 41.

Når det gjelder forståelsen av reguleringsplanens punkt 2.3.3, har vi ikke funnet grunnlag for å endre vår vurdering. Bestemmelsen forstås slik at administrasjonen har vedtakskompetanse i saker der det er søkt om dispensasjon fra reguleringsplanen etter plan- og bygningsloven kapittel 19, noe vi mener kommunen har gitt en forsvarlig redegjørelse for.

Vi viser ellers til vår vurdering i vedtaket av 19.09.2019 og fastholder denne.

Dispensasjon fra etasjeantall og høyde – angivelsen av himmelretninger

I omgjøringsbegjæringen er vi også bedt om å ta stilling til kommunens forståelse av himmelretningen i vedtaket på nytt. Du viser til at forståelsen avviker fra faktisk himmelretning, og at det ikke kan være slik at himmelretning er åpen for fortolkning.

Kommunen har i sitt vedtak lagt til grunn at bygg C er orientert mot sør, og at det derfor kreves dispensasjon fra maksimalt etasjeantall og kotehøyde etter reguleringsplanen. Dette har kommunen basert på en samlet vurdering av plankartet og planomtalen og illustrasjonsplanen.

Fylkesmannen viser til at tolkningen av reguleringsplaner er objektiv, med utgangspunkt i det som fremkommer av kart, bestemmelser og beskrivelse, jf. kart- og planforskriften⁷ § 9 bokstav a til c. De tre elementene er likestilte deler av planen, likevel slik at den direkte rettsvirkningen følger av plankartet og bestemmelsene. Etter plan- og bygningsloven av 2009 har det derfor vært vanlig å legge størst vekt på kart og bestemmelser når disse samsvarer innbyrdes, mens planbeskrivelsen trekkes inn som tolkningselement der det er tvil. Det er derimot ikke slik som tidligere forutsatt etter plan- og bygningsloven av 1985, at plankartet generelt gis forrang ved motstrid.

⁷ FOR-2009-06-26-861

Selve planvedtaket har vekt som tolkningsmoment. Planvedtaket gir normalt uttrykk for hva som har vært planmyndighetens intensjon, og hvilke premisser som har vært avgjørende for resultatet. Det er også rom for å legge vekt på planmyndighetens etterfølgende tolkning og praktisering av planen, der denne forståelsen fremstår som ett av flere mulige tolkningsalternativer.

Vi kan på bakgrunn av dette ikke se at kommunen har tolket reguleringsplanen feil. Ettersom hverken planbestemmelsene eller plankartet gir et entydig svar på om bygget er orientert mot sør eller nord, kan planomtalen trekkes inn som et tolkningsmoment, slik kommunen har gjort.

Utover dette viser vi til vurderingen i vårt vedtak av 19.09.2019, som vi står ved fremdeles.

Oppsummering

Vi har etter dette ikke funnet grunnlag for å komme til et annet resultat i saken, jf. forvaltningsloven § 35.

Fylkesmannens beslutning er ikke et enkeltvedtak og kan dermed ikke klages på, jf. forvaltningsloven § 28, jf. § 2 første ledd bokstav a og b.

Med hilsen

Karen Elin Bakke
seniorrådgiver

Guri Lovise Kvalsvik
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

LINDÅS KOMMUNE Felles postmottak Kvernhusmyrane 20 5914 ISDALSTØ